

Ватага

КУПИТИ

Анотація книги «Ватага»

Дев'ятнадцятирічна Сесилія Горнер тимчасово переїздить у містечко Тріпл Фолз. Вона має рік відпрацювати на заводі свого батька, щоб успадкувати від нього частину акцій компанії та чималу суму грошей. Ці кошти дівчині дуже потрібні — вона зможе вступити до коледжу й допомогти матері, яка геть не дає собі ради. Рік заповідається бути дуже нудним, але Сесилія знайомиться із сексуальними поганцями — Шоном і Домініком. Зухвалі та звабливі, з однаковими татуваннями воронів, вони не просто друзі — вони братство. І точно приховують якісь таємниці.

Татування ворона — це обіцянка. От тільки чого? І кому її дали ті, хто носить такі знаки? Сесилія розуміє, що відтепер її серце й вона сама в серйозній небезпеці... 18+. New Adult роман «Ватага» містить детальний опис інтимних сцен. Детальніше про книгу

Книга «Ватага» — це New Adult роман про життя у маленькому містечку від американської авторки Кейт Стюарт. У матері Сесилії Горнер стався емоційний зрив, тому дівчина цілий рік буде гостювати у свого батька — впливового бізнесмена, який очолює компанію «Горнер Текнолоджіс». Головна героїня не хотіла приїжджати в Тріпл Фолз, де жив її тато. Однак Сесилія не мала вибору: чоловік передасть доньці важливі папери й виплатить кругленьку суму, якщо вона працюватиме у фірмі протягом року. Для дівчини це не просто гроші — це путівка в безтурботне життя та можливість відчувати себе вільною.

Сесилія Горнер була впевнена: Тріпл Фолз — нудне провінційне містечко, однак все змінюється, коли дівчина знайомиться з двома хлопцями. Шон і Домінік входять до братерства, яке має багато таємниць... Рейтинг 4,12 на Goodreads із понад 207,6 тис. оцінок. Рейтинг 4,4 на Amazon із понад 57,7 тис. оцінок. Перша книга серії The Ravenhood — сенсація BookTok. Інтерпретація легенди про Робін Гуда

У книзі «Ватага» Кейт Стюарт розповідає про Сесилію Горнер, яка за декілька тижнів до свого дев'ятнадцятого дня народження переїхала в розкішний маєток рідного батька. Незабаром головна героїня зустрічає неймовірно привабливих хлопців, які підштовхують дівчину до дій, які раніше видавались їй аморальними, жорстокими та цинічними. Що утне Сесилія, і чи не шкодуватиме вона про це згодом?

Авторка вплітає в сюжет мотиви із відомої казки про Робін Гуда, однак

підсилює нарратив гострими й палкими сценами. Пограбування, вбивства, інтриги, боротьба за справедливість, еротика й любовний трикутник — історія має все, щоб захопити увагу читачів із перших сторінок. «Це роман, який тяжіє до темного боку романтики, пропонує грубий, гарячий погляд на жанр, що наповнений таємницями, напругою та сірими зонами, в яких можна загубитися. Попри те, що "Flock" називають сучасною версією Робіна Гуда, він лише натякає на розвиток цієї сюжетної лінії»,

— із відгуку книжкової оглядачки Меган Дейвіс Моральна неоднозначність і побоювання Сесилії Горнер

Головна героїня мала план: уникати розмов із батьком, виконувати свою роботу та не потрапляти в халепи. Однак останній пункт виявився нездійсненним: Сесилія познайомилась із таємничими хлопцями, які мають однакові татування воронів. Дівчина закохалася, але у кого? Чи варто їй вступати у стосунки з людиною, що має химерний знак на тілі? Татування птахів у Шона й Домініка — це дещо більше, ніж символ вірності й приналежності до братства. Горнер повинна бути обережною зі своїми почуттями, інакше вона страждатиме роками...

Радимо купити «Ватага» поціновувачам темної романтики та суперечливих персонажів, які викликають захоплення та роздратування, радість і злість, змушують перейматися за них, а згодом ненавидіти. Кейт Стюарт порушує тему поліаморії в стосунках: з урахуванням цієї концепції історія набуває нових відтінків. Авторка руйнує уявлення про любов і прихильність, а також дозволяє головним героям не обмежувати себе в бажаннях. До чого приведуть такі зв'язки — дізнайтеся у фіналі історії!

Пролог
Тепер

Я виросла хворою.

Дозвольте уточнити. Я росла з думкою, що справжні історії кохання — завжди про страждання та величезну пожертву.

Я побивалася через улюблені книги, пісні про кохання, фільми, що припали мені до душі, ще довго після останньої сторінки, останнього рядка й титрів.

Ось тому я й повірила, змусила себе повірити, зростивши найбільш мазохістичне з усіх романтичних сердець, що опісля й переросло в мою недугу.

Я була молодою та наївною, тому й не розуміла ситуації, коли проживала цю історію, власну безтямну казку. Я віддалася звабі й годувала того монстра в грудях, який хотів більше й більше з кожним хльостом, ударом і стусаном.

Ось вам відмінність між вигадкою та реальністю. Пережити ще раз власну історію кохання не вдасться, бо поки ти второпаєш, що живеш у ній, за нею вже й слід западеться. Принаймні так сталося зі мною.

Після стількох років я впевнена, що перетворила свою історію на реальність через хворобу.

І всі дістали покарання.

Тому я зараз тут: підживити, протужити й, можливо, вилікувати цю хворість. Усе почалося тут, тож тут мусить і завершитися.

Місто, яке не дає мені спокою, яке зробило мене тією, ким я є, — воно неначе привид. За кілька тижнів до мого дев'ятнадцятого дня народження мати відправила мене жити до батька — чоловіка, з яким я провела лише декілька років іще зовсім малою. Приїхавши, я відразу зрозуміла, що він не змінив своєї думки щодо біологічних зобов'язань. Він проказав ті самі правила з мого дитинства: щоб мене майже не бачили й геть не чули. Я мусила дотримуватися найсуворіших моральних принципів і добре вчитися, відповідаючи батьковим життєвим стандартам.

Декілька наступних місяців, я, ув'язнена в царині батька, звісно ж, робила все навпаки, занепащаючи себе й іще більше заплямовуючи його ім'я.

Тоді я ні про що не шкодувала, принаймні в тому, що стосувалося батька. Допоки не довелося розсърбувати кашу.

Тепер мені двадцять шість, і я досі не можу покінчити з цим.

Розумію, що ніколи не переросту Тріпл Фолз і ніколи не переживу ще раз часу, проведеного тут. Такий-от висновок після років боротьби. Зараз я зовсім інша людина, проте іншою була й до того, як поїхала. Коли все сталося, я заприсяглася, що мене тут довіку не побачать.

Та страшна правда полягає в тому, що я не знайшла б у собі сили йти далі й забути минуле. Тому я й повернулася. Щоб примиритися зі своєю долею.

Я більше не можу ігнорувати пожадливі бажання того органа, що б'ється в моїх грудях, і тиск підсвідомості. Хоч би як хотіла, я ніколи не стану жінкою, здатною відпустити й залишити минуле там, де йому й належить бути.

Їдучи звивистими дорогами, я опустила скло автівки, вітаючи прохолоду. Потрібно закостеніти. На шосе спогади, що їх я відчайдушно намагалася притлумити ще відтоді, коли втекла, заволоділи мною.

Та й уві сні нема порятунку. Там триває війна, і моє серце розривається від втрати, змушуючи знову і знову переживати найтяжчі миттєвості. І починається нове пекельне коло страждань.

Я роками переконувала себе, що після кохання життя триває. Можливо, для когось, — але точно не для мене.

Осточортіло вдавати, що важлива частина мене не залишилася там, серед пагорбів і долин, між морем дерев, що зберігають мої таємниці.

Хоча холодне повітря струменить мені в обличчя, я все ще відчуваю сонячне тепло. Усе ще бачу, як він затуляє собою світло; відчуваю впевненість його першого дотику й сироти на шкірі від цього.

Досі відчуваю їх усіх — моїх літніх хлопців.

Усі ми винні в цій ситуації, і всі спокутуємо свою провину. Ми були легковажними й нерозсудними, гадали, що молодість робить нас незламними, звільняє від гріхів. І за це заплатили неабияку ціну.

Я з'їжджаю із шосе. Сніг поволі падає на вітрове скло, припорошуючи дерева та стелячись ковдрою на землю.

Пульс відчувається аж на шиї, а руки починають тремтіти, коли до мене долинає звук хрумкого гравію під шинами авто. Проминаючи нескінченні вічнозелені дерева, я намагаюся переконати себе, що зустріч із минулим — це перший крок у боротьбі з тим, що краяло мене роками. Зараз мені світить лише життя у в'язниці, яку я сама ж і збудувала. Це найочевидніша й найболючіша правда, і я маю твердий намір подивитися їй у вічі.

Більшість вважає кохання, що поглинає тебе цілком, благословенням. Проте для мене це прокляття. І мені ніколи його не розвіяти. Я ніколи не пізнаю кохання, схожого на те, що було тут, багато років тому. Та й не хочу.

Не можу. Я досі хворію на нього.

Без жодного сумніву, для мене то було коханням.

Що ще могло аж так вабити? Захопити до нестями, змусивши вчинити саме так, як тоді, й жити зі спогадами про цю химерну казку?

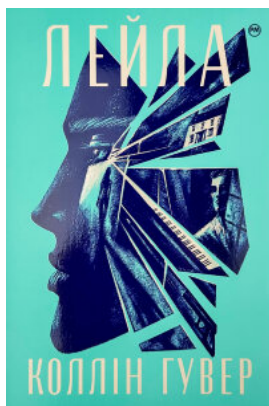
Навіть відчуваючи небезпеку, я піддалася. Не прислухалася до жодної перестороги. Добровільно здалася в полон. Дозволила коханню контролювати, згубити мене. Грала свою роль із широко розплющеними очима, спокушаючи долю, допоки не дістала відплату.

Шансу втекти не було.

Зупинившись на першому світлофорі на околиці міста, я опускаю голову до керма й глибоко вдихаю, щоб опанувати себе. Емоції від цієї поїздки все ще позбавляють сили мене й навіть ту жінку, якою я стала. І я ненавиджу себе за це.

Видихнувши, я озираюся на сумку, яку закинула на заднє сидіння, ухваливши рішення кілька годин тому.

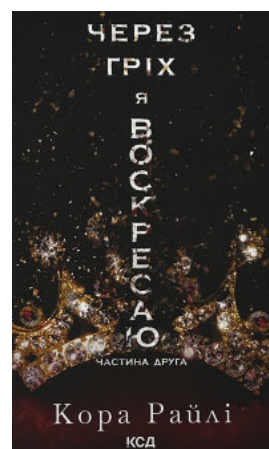
Рекомендована література

Лейла

Священник. Книга 1

Через гріх я воскресаю.
Частина 2

Тіло веде лік. Як
лишити психотравми в
минулому

Веріті. Ексклюзив

Шкодуючи за тобою

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ